

Rossz álom

Hosszúra nyújtózó éjjeli árnyékok
jéghideg mozdulatlanságába fagyott
kísértetek groteszk röhögése tisztítja el
értetlenül bámuló tekintet elől a ködöt,
s a pókháló közepén kétségbeesetten lüktet és ver
egy véres emberi szív: valaha működött.

Ki mondta, hogy az álmok labirintusából
támolyogva visszatérő elme
ugyanahhoz a kijáráthoz érkezik újból,
amelyen óvatlanul bemerészkedett?

Olessák Róbert